

SFS 2001:858

Utkom från trycket
den 4 december 2001

Förordning om ändring i förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom;

utfärdad den 22 november 2001.

Regeringen föreskriver att 13, 20 a och 23 §§ samt bilagorna 1 och 2 till förordningen (1977:178) med vissa bestämmelser om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom skall ha följande lydelse.

13 §¹ Frihetsberövande påföljd får med tillämpning av överförandekonventionen verkställas i Sverige enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom, om påföljden har dömts ut eller beslutats av någon av följande stater som har tillträtt konventionen: Albanien, Amerikas förenta stater, Andorra, Armenien, Azerbajdzjan, Bahamas, Belgien, Bulgarien, Chile, Costa Rica, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Georgien, Grekland, Irland, Island, Israel, Italien, Kanada, Kroatien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Makedonien (FYROM), Malta, Nederländerna, Norge, Panama, Polen, Portugal, Rumänien, Schweiz, Slovakien, Slovenien, Spanien, Storbritannien och Nordirland jämte vissa områden för vilkas internationella förbindelser Storbritannien ansvarar, Tjeckien, Tonga, Trinidad och Tobago, Turkiet, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike.

Under de förutsättningar som anges i lagen om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom får med tillämpning av överförandekonventionen verkställighet av fängelsestraff och överlämnande till rättspsykiatrisk vård som har dömts ut eller beslutats här i landet anförtros åt en myndighet i någon av de stater som anges i första stycket.

20 a §² Frihetsberövande påföljd får med tillämpning av tilläggsprotokollet verkställas i Sverige eller utomlands enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom om påföljden har dömts ut eller beslutats här i landet eller av stat som tillträtt eller anslutit sig till tilläggsprotokollet.

Vid överförande av verkställighet gäller bestämmelserna i 14 och 17 §§.

¹ Senaste lydelse 2001:4. Ändringen är föranledd av att Armenien och Azerbajdzjan har tillträtt konventionen.

² Senaste lydelse 2001:4. Ändringen är föranledd av att Cypern, Danmark, Finland, Litauen, Ungern och Österrike har tillträtt tilläggsprotokollet.

Följande stater har tillträtt tilläggsprotokollet: Cypern, Danmark, Estland, Finland, Georgien, Island, Litauen, Makedonien (FYROM), Norge, Polen, Ungern och Österrike.

23 §³ Riksåklagaren får förordna allmän åklagare att fullgöra uppgift, som enligt lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom eller denna förordning skall utföras av Riksåklagaren och som avser

1. ansökan och utförande av talan hos domstol,
2. utfärdande av strafföreläggande,
3. underrättelse eller annat meddelande till myndighet i främmande stat, eller
4. en begäran om tvångsåtgärd enligt 20 c §.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

På regeringens vägnar

THOMAS BODSTRÖM

Cecilia Bergman
(Justitiedepartementet)

Länder som avses i 21 b §⁴

Afghanistan, Albanien, Algeriet, Amerikas förenta stater, Andorra, Antigua och Barbuda, Argentina, Armenien, Australien, Azerbajdzjan, Bahamas, Bahrain, Bangladesh, Barbados, Belgien, Belize, Benin, Bhutan, Bolivia, Bosnien-Hercegovina, Botswana, Brasilien, Brunei, Bulgarien, Burkina Faso, Burundi, Chile, Colombia, Comorerna, Costa Rica, Cypern, Danmark, Djibouti, Dominica, Dominikanska Republiken, Ecuador, Egypten, El Salvador, Elfenbenskusten, Estland, Etiopien, Fiji, Filippinerna, Finland, Frankrike, Förenade Arabemiraten, Gambia, Georgien, Ghana, Grekland, Grenada, Guatemala, Guinea, Guinea-Bissau, Guyana, Haiti, Honduras, Indien, Indonesien, Irak, Iran, Irland, Island, Italien, Jamaica, Japan, Jordanien, Jugoslavien, Kamerun, Kanada, Kap Verde, Kazakstan, Kenya, Kina, Kirgizistan, Kroatien, Kuba, Kuwait, Lesotho, Lettland, Libanon, Libyen, Litauen, Luxemburg, Madagaskar, Makedonien (FYROM), Malawi, Malaysia, Maldiverna, Mali, Malta, Marocko, Mauretanien, Mauritius, Mexico, Moçambique, Moldova, Monaco, Myanmar, Nederländerna, Nepal, Nicaragua, Niger, Nigeria, Norge, Nya Zeeland, Oman, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, Qatar, Rumänien, Ryssland, S:t Kitts och Nevis, S:t Lucia, S:t Vincent och Grenadinerna, San Marino, Sao Tomé och Príncipe, Saudi-Arabien, Senegal, Seychellerna, Sierra Leone, Singapore, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sri Lanka, Storbritannien och Nordirland, Sudan, Surinam, Swaziland, Sydafrika, Sydkorea, Syrien, Tadzjikistan, Tanzania, Tchad, Tjeckien, Togo, Tonga, Trinidad och Tobago, Tunisien, Turkiet, Turkmenistan, Tyskland, Uganda, Ukraina, Ungern, Uruguay, Uzbekistan, Venezuela, Vietnam, Vitryssland, Yemen, Zambia, Zimbabwe och Österrike.

⁴ Senaste lydelse 2001:4. Ändringen är föranledd av att Albanien, Djibouti och Mauritius har tillträtt konventionen.

Länder som avses i 21 c §⁵

Andorra, Australien, Belgien, Bulgarien, Cypern, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Grekland, Irland, Island, Italien, Kroatien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Makedonien (FYROM), Malta, Nederländerna, Norge, Polen, Portugal, Ryssland, San Marino, Schweiz, Slovakien, Slovenien, Spanien, Storbritannien och Nordirland, Tjeckien, Tyskland, Ukraina, Ungern och Österrike.

⁵ Senaste lydelse 2001:4. Ändringen är föranledd av att Luxemburg, Polen, Ryssland och Slovakien har tillträtt konventionen.